

A Tövbe:

v Tövbeyi ertelemek.

— Lazarus'un evinde İsa, kurtuluş için hayati önem taşıyan önemli konulardan bahsetti. Ancak Marta dinlemedi. Zamanı yoktu. Yapacak o kadar çok iş vardı ki! (Lk. 10:40-41).

— Bu bize de olur. Günah işlediğimizde ve Kutsal Ruh bizi tövbeye çağırdığında, Şeytan bizi faaliyetler, endişeler ya da günahkâr durumumuzu düşünmemizi ve bağışlanma aramamızı engelleyen başka dikkat dağıtıcı şeylerle doldurur.

— Ama Tanrı vazgeçmez. Çağrısında ısrar eder (Hezekiel 33:11). Günahlarımızı kirli giysilere benzetir. (Yeşaya 64:6). O bir takas teklif eder: kirli giysilerimizi, O'nun temiz giysileriyle (Zekeriya 3:4), İsa'nın kanında yıkanmış giysilerle (Vahiy 7:14).

v Gerçek tövbe.

— Tövbe nedir? Gerçek tövbe ile sahte tövbe arasındaki fark nedir? (2 Korintliler 7:10)

— Bir günah, anında ve istenmeyen sonuçlar doğurduğunda pişmanlık ortaya çıkar. Yaptığımız şeyin iyi sonuçlanmaması utanç vericidir. Olumsuz sonuçlar olmasaydı, eylemlerimizden dolayı üzüntü duymazdık. Bu gerçek tövbe DEĞİLDİR (Yahuda'nın durumunda olduğu gibi).

— Günah işlemiş olmanın kendisi bize üzüntü ve affedilme arzusu uyandırıyor (olumsuz sonuçlar olsun ya da olmasın), gerçek tövbe ile karşı karşıyayız (Petrus'un durumunda olduğu gibi).

— Günah işlediğimizde, Kutsal Ruh bizi derin bir keder duygusuyla “parçalar” ve “yaralar”. Eğer gerçek tövbeyle karşılık verirsek, Tanrı bizi iyileştirir ve günahlarımızı bağışlar (Hoş. 6:1 NIV).

v Tövbe çağrısı.

— Vaftizci Yahya ve İsa, hizmetlerine aynı mesajla başladılar: “Tövbe edin” (Mat. 3:1-2; 4:17).

— Tövbe neden önemlidir? Çünkü tövbe olmadan günahların bağışlanması olmaz (Elç. 2:38; 3:19). Bu süreç nasıl gerçekleşir?

(1) Tanrı, iyiliği nedeniyle bizi tövbeye çağırır (Rom. 2:4)

(2) Biz O'nun çağrısına şu şekilde yanıt veririz

(a) İşlediğimiz günahlara karşı içten bir pişmanlıkla

(b) Günahı terk etmeye dair samimi bir kararla

(3) Tanrı, İsa'nın çarmıhta döktüğü kan sayesinde günahlarımızı bağışlar (Kol. 1:13-14)

— Tövbe ve bağışlanmanın bizi her zaman bir yenilenmeye, günah işlemekten vazgeçmemize yol açan bir tutum değişikliğine götürmesi gerektiğine dikkat edin (Yuh. 5:14).

B Bağışlama:

v Bağışlamanın lütfü.

— Tanrı'yı bizi bağışlamaya zorlayan hiçbir şey yoktur. O bağışlamayı hak etmek için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktur. Tanrı bize lütufla, sonsuz sevgisiyle bağışlama bahşeder. O bağışlar çünkü O “iyidir, bağışlamaya hazırdır ve merhameti bol”dur (Mezmurlar 86:5; bkz. Mısır'dan Çıkış 34:6-7).

— Sevgisi, O'nu çarmıhta kendini feda etmeye ve bizim ödeyemeyeceğimiz günah borcunu ödemeye yönlendirdi (Efesliler 2:4-5).

— Günahlarımızı çarmıhın ayaklarına getirdiğimizde, İsa bizi ezip geçen yükten kurtarır. (İbraniler 12:1-2).

v **Bağışlanmanın giysileri.**

— Tanrı'nın Kilisesi—ve dolayısıyla her bir üyesi—“temiz ve parlak ince keten” giyinmiştir ve “leke, kırışıklık ya da benzeri bir şey yoktur” (Vahiy 19:8; Efesliler 5:27).

— Bu ince keten, “kutsalların doğru işlerinin” bir simgesidir (Vahiy 19:8b). Ancak bu doğruluk kendilerine ait değildir; onlara Mesih tarafından verilmiştir (Vahiy 7:14).

— Adem ve Havva günah işlediklerinde, çıplaklıklarını kendi işleriyle örttüler. Ancak yine de kendilerini Tanrı'nın huzurunda çıplak saydılar (Yaratılış 3:7-10). Tanrı'nın sağladığı giysi, Mesih'in bize verdiği “dügün giysisi”nin bir simgesiydi: günahlarımızı silip süpüren O'nun kusursuz doğruluğu (Yaratılış 3:21; Mezmurlar 51:7-10).

— O giysi olmadan kimse Cennete gidemez (Matta 22:1-14).